

عنوان مقاله:

تنوع ژنتیکی گونه انجیلی (Parrotia persica (DC.) C.A. Meyer) در جنگل های هیرکانی

محل انتشار:

مجله جنگل ایران، دوره 15، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مجتبی ایمانی راستابی - دانش آموخته دکتری، گروه علوم و مهندسی جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

حمید جلیوند - استاد، گروه علوم و مهندسی جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

اصغر فلاح - استاد، گروه علوم و مهندسی جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

بهزاد شاهین - استادیار، پژوهشکده ژنتیک و زیست فن آوری کشاورزی طبرستان، ساری، ایران

خلاصه مقاله:

انجیلی گونه بومی و مختص جنگل های هیرکانی است که از غرب تا شرق جنگل های شمال ایران پراکنش دارد. در این پژوهش، تنوع ژنتیکی انجیلی با استفاده از اطلاعات مولکولی جمعیت های جمع آوری شده از استان های گیلان (سه رویشگاه)، مازندران (چهار رویشگاه) و گلستان (سه رویشگاه) بررسی شد. با کمک نشانگر AFLP، ۸۲۶ باند به دست آمد که بیش از ۹۰ درصد آنها چند شکل بودند و میانگین محتوای اطلاعات چندشکل (PIC) و شاخص نشانگر (MI) به ترتیب ۲۴/۰ و ۴/۲۲ محاسبه شد. تجزیه و تحلیل خوشه ای برمبنای ضریب تشابه جاکارد و الگوریتم UPGMA نشان داد که تنوع گسترده ای در نمونه های جمع آوری شده وجود دارد، به طوری که براساس ضریب تشابه جاکارد، دامنه تشابه ژنتیکی از ۲۶/۰ تا ۴۴/۰ متغیر بود. نتایج تجزیه واریانس مولکولی (AMOVA) نشان داد که ۲۱ درصد از تنوع ژنتیکی کل در جمعیت های انجیلی ناشی از تنوع ژنتیکی بین جمعیت های سه استان گلستان، مازندران و گیلان است و تنوع ژنتیکی درون جمعیت های رویشگاه ها، ۷۹ درصد به دست آمد. می توان نتیجه گیری کرد که براساس تنوع اطلاعات مولکولی تنوع بین جمعیت های انجیلی به مراتب از تنوع درون جمعیتی آن کمتر است. به نظر می رسد که تنوع موجود بین جمعیت های انجیلی بیشتر متأثر از محیط باشد تا ژنتیک. البته برای نتیجه گیری دقیق تر پیشنهاد می شود که اکوتون های مختلف جمعیت انجیلی نیز با نشانگرهای مولکولی بررسی شوند.

کلمات کلیدی:

چندشکلی، حفاظت ژنتیکی، ژنتیک جنگل، نشانگر مولکولی، AFLP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1875146>

